

PRAWA RODZICÓW W SZKOLE

Przewodnik

adw. Rafał Dorosiński, dr Tymoteusz Zych, Konrad Dyda

SZANOWNI PAŃSTWO,

Przewodnik 'Prawa Rodziców w Szkole', który trzymają Państwo w rękach został przygotowany przez ekspertów i współpracowników Instytut Ordo Iuris, bowiem sami jesteśmy rodzicami i uważamy, że to przede wszystkim rodzice wychowują swoje dzieci. Czasem chodzi o przekazywanie wartości, innym razem o ochronę przed tym, co uznajemy za złe, ogłupiające, żenujące i deprawujące albo po prostu, nieadekwatne do wieku i wrażliwości dziecka.

Obecnie, na naszych oczach, są upowszechniane i promowane w przestrzeni publicznej idee uważane od zawsze za skrajne i radykalne, idee, które wywołują szok, zdezorientowanie i zamęt w głowach naszych dzieci. Niestety, po próbach zawłaszczenia sfery medialno - publicznej przychodzi czas na wtargnięcie w sferę edukacji, oświaty i kultury oraz ich przejęcie przez siewców wszelkich ideologii wrogich człowiekowi.

Dlatego, zwłaszcza teraz, właśnie w obecnym czasie i wobec prób ideologicznego formatowania naszych dzieci w placówkach szkolnych, edukacyjnych czy kulturalnych, rodzice powinni znać swoje prawa i skutecznie je egzekwować. Także, a może zwłaszcza, w sferze oświaty i wychowania.

Chrońmy wrażliwość naszych dzieci, chrońmy prawo ich prawo do intymności i prywatności oraz pozostawmy rodzicom głos decydujący w sprawach wychowania i edukacji swoich dzieci.

My w Ordo Iuris zawsze służymy Państwu pomocą wtedy, gdy naruszane są prawa rodzin o stanowieniu o własnych sprawach. Mamy nadzieję, że przygotowany przez nas Przewodnik 'Prawa Rodziców w Szkole' pomoże Państwu chronić swoje dzieci tam, gdzie podejmowane są próby ich formatowania i przekazywania im treści ideologicznych, na które nie wyrażają Państwo zgody.

Miłej lektury,

Jerzy Kwaśniewski,
Prezes Instytutu Ordo Iuris

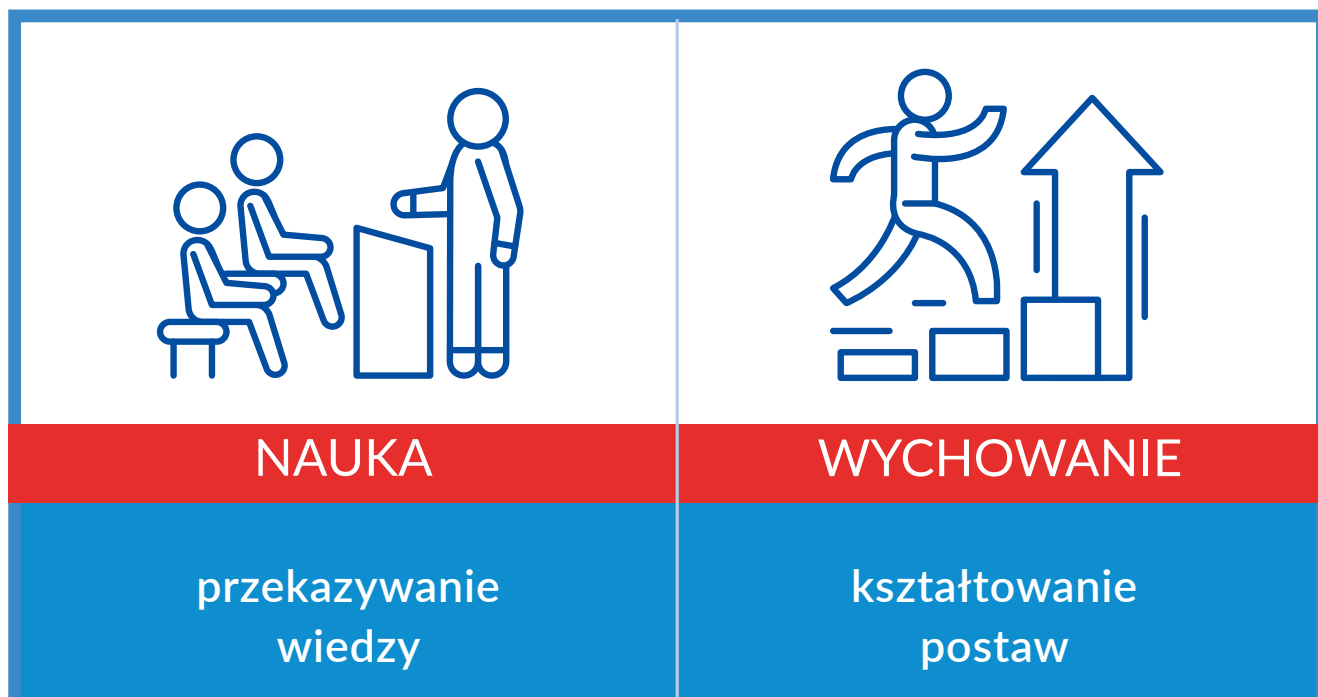
W czasach, gdy mierzymy się z próbami ideologizacji polskich szkół i częstym podważaniem prawa rodziców do zapewnienia dzieciom wychowania oraz nauczania moralnego zgodnego ze swoimi przekonaniami, coraz ważniejsza staje się znajomość uprawnień, którymi rodzice dysponują w sferze wychowania i edukacji swoich dzieci. Niniejsza broszura ma w tym pomóc, będąc w założeniu „mapą drogową” po najważniejszych regulacjach prawnych wyznaczających ramy relacji „rodzice – szkoła”.

Trzeba podkreślić, że w polskim ustroju **wychowanie stanowi proces wyraźnie różny od nauki:**

- Prawo rodziców do wychowania dzieci potwierdzone jest w art. 48 ust. 1 i art. 53 ust. 3 Konstytucji RP jako prawo osobiste rodziców.
- Prawo do nauki ujęte jest natomiast w art. 70 ustawy zasadniczej jako jedno z „praw ekonomicznych, socjalnych i kulturalnych”.
- W zakresie wychowania rolę szkoły jest jedynie „wspomaganie wychowawczej roli rodziny” – jak stanowi ustawa Prawo oświatowe¹. Potwierdzają to rozporządzenia określające podstawę programową, według których szkoła powinna „wspierać wychowawczą rolę rodziny, (...) promować integralne ujęcie ludzkiej seksualności, (...) kształtować postawy prorodzinne”², a nauczyciele powinni zmierzać do tego, by uczniowie „doceniali wartość rodziny”³.

Rodzice realizują swoje prawa zarówno indywidualnie, jak i poprzez reprezentację, którą stanowi rada rodziców. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rada rodziców powinna działać – z nielicznymi wyjątkami – w każdej szkole⁴.

W skład rady rodziców wchodzi po jednym przedstawicielu rad oddziałowych (zazwyczaj „trójek klasowych”) wybranych w tajnych wyborach przez zebranie rodziców uczniów danego oddziału (klasy). Wybory przeprowadza się na pierwszym zebraniu rodziców w każdym roku szkolnym⁵. Dla skutecznej realizacji praw rodziców jest bardzo ważne, by zgłaszać się do tych organów i aktywnie włączać się w ich prace.

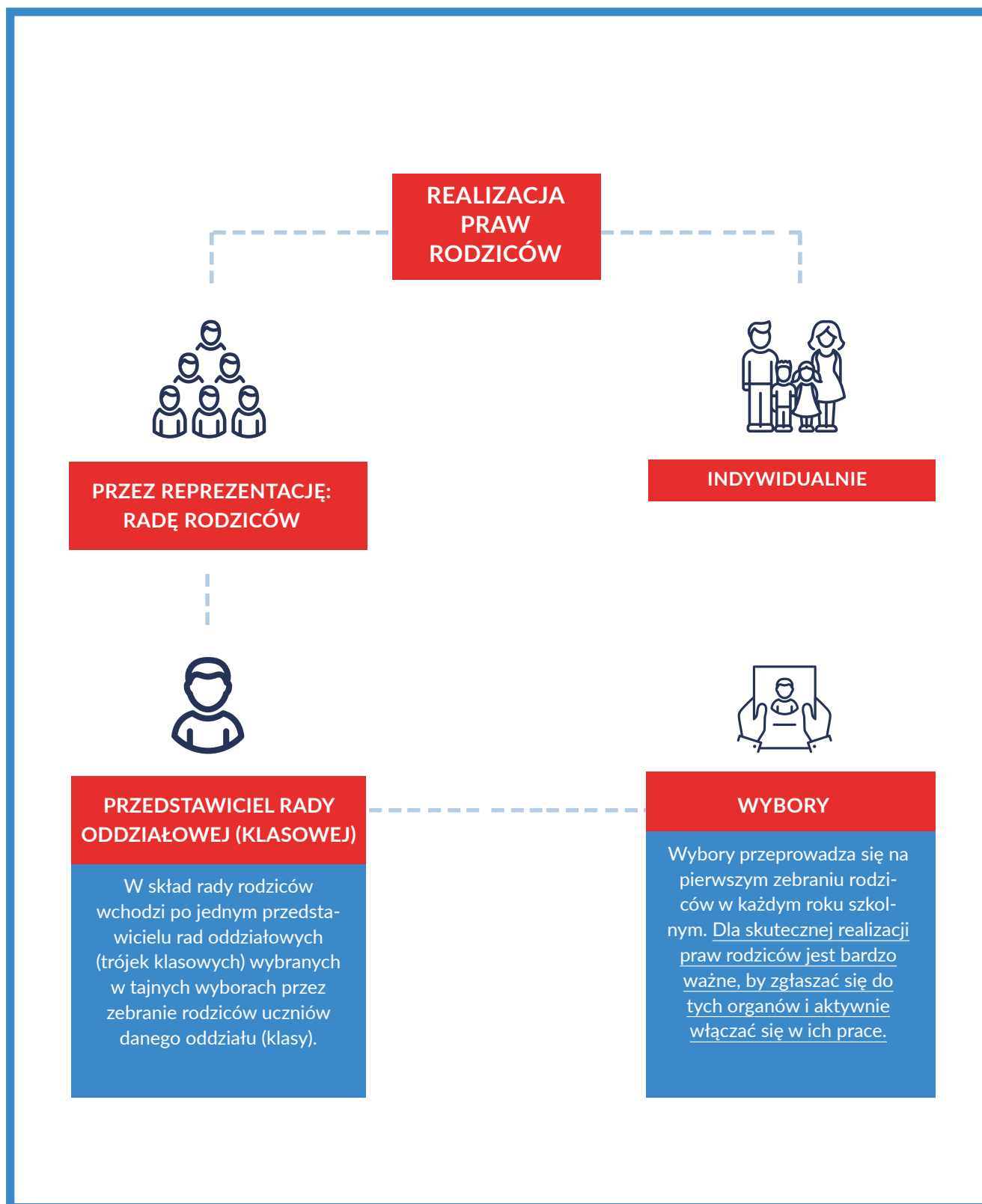
¹ Art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (dalej jako: Prawo oświatowe).

² Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły i stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej z dnia 14 lutego 2017 r. (dalej: podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej),

³ Tamże.

⁴ Art. 83 ust. 1 Prawa oświatowego.

⁵ Art. 83 ust. 2 Prawa oświatowego.

OBSZARY ZAGROŻEŃ

W praktyce stosowania praw rodziców kluczowe jest właściwe określenie obszarów, w których może dojść do wkroczenia w sferę wychowania w sposób mogący budzić wątpliwości rodziców.

KTO PROWADZI ZAJĘCIA?

W pierwszej kolejności należy sprawdzić, kto prowadzi budzące wątpliwości zajęcia. Następnie zweryfikować trzeba, w jakiej formie są one realizowane. Na tej podstawie będziemy mogli określić, jakie środki prawne możemy wykorzystać.

Trzeba zwrócić uwagę, że choć w praktyce najczęściej podmiotami prowadzącymi zajęcia są organizacje pozarządowe (stowarzyszenia, fundacje), to o możliwość wejścia na teren szkoły ubiegają się często także pojedyncze osoby fizyczne oraz instytucje. Do nich regulacje o których mowa dalej nie znajdują w pełni zastosowania. W szczególności dyrektor nie jest zobowiązany uzyskać opinii rady rodziców na ich działalność.

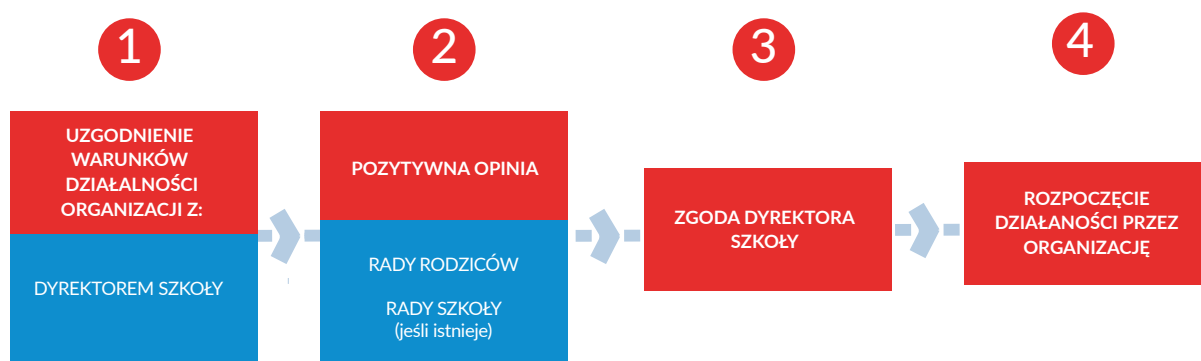
Powinien natomiast poinformować o tym rodziców danego oddziału („klasy” szkolnej). Bowiem aktualną pozostaje tu uniwersalna zasada, iż na udział dziecka w jakichkolwiek zajęciach nieobowiązkowych rodzic musi każdorazowo wyrazić indywidualną zgodę.

I. DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACJI ZEWNĘTRZNYCH W SZKOLE

Treści sprzeczne z poglądami rodziców mogą być przekazywane w ramach działalności niektórych organizacji zewnętrznych na terenie szkoły. Dlatego w pierwszej kolejności trzeba sprawdzić, kto prowadzi kontrowersyjne zajęcia. Instytut Ordo Iuris zbadał wtedy, jak w praktyce wygląda współpraca organizacji pozarządowych ze szkołami. Badania pokazały, że w wielu szkołach normy dotyczące praw rodziców nie są znane lub są ignorowane⁶.

Wszelka działalność organizacji pozarządowej na terenie szkoły, nawet jednorazowa, zawsze musi mieścić się w obowiązujących ramach prawnych.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACJI SPOŁECZNEJ W SZKOLE

Takie otwarcie drzwi do placówki zewnętrznym organizacjom nie oznacza konieczności uczestniczenia dziecka we współprowadzonych przez ich przedstawicieli zajęciach innych niż obowiązkowe. Do tego bowiem konieczna jest zawsze indywidualna zgoda rodzica.

1. Rozpoczęcie działalności w szkole lub placówce przez stowarzyszenie lub inną organizację wymaga uzyskania zgody dyrektora szkoły lub placówki⁷. Zanim to nastąpi dyrektor musi:

- uzgodnić warunki tej działalności oraz
- uzyskać pozytywną opinię:
 - rady szkoły lub placówki
 - rady rodziców.

Ministerstwo Edukacji Narodowej w oficjalnym piśmie informacyjnym wyjaśniającym znaczenie tego przepisu przypominało: „Obowiązkiem dyrektora szkoły jest uzyskanie zgody rodziców na działalność stowarzyszeń i organizacji na terenie szkoły. Jeśli rodzice wiedzą o tym, że dziecko w szkole uczestniczy w wydarzeniu niezgodnym z ich wartościami, mają oni prawo wyrazić swój stanowczy sprzeciw. W razie wątpliwości mają również prawo zgłosić się do kuratorium oświaty”⁸.

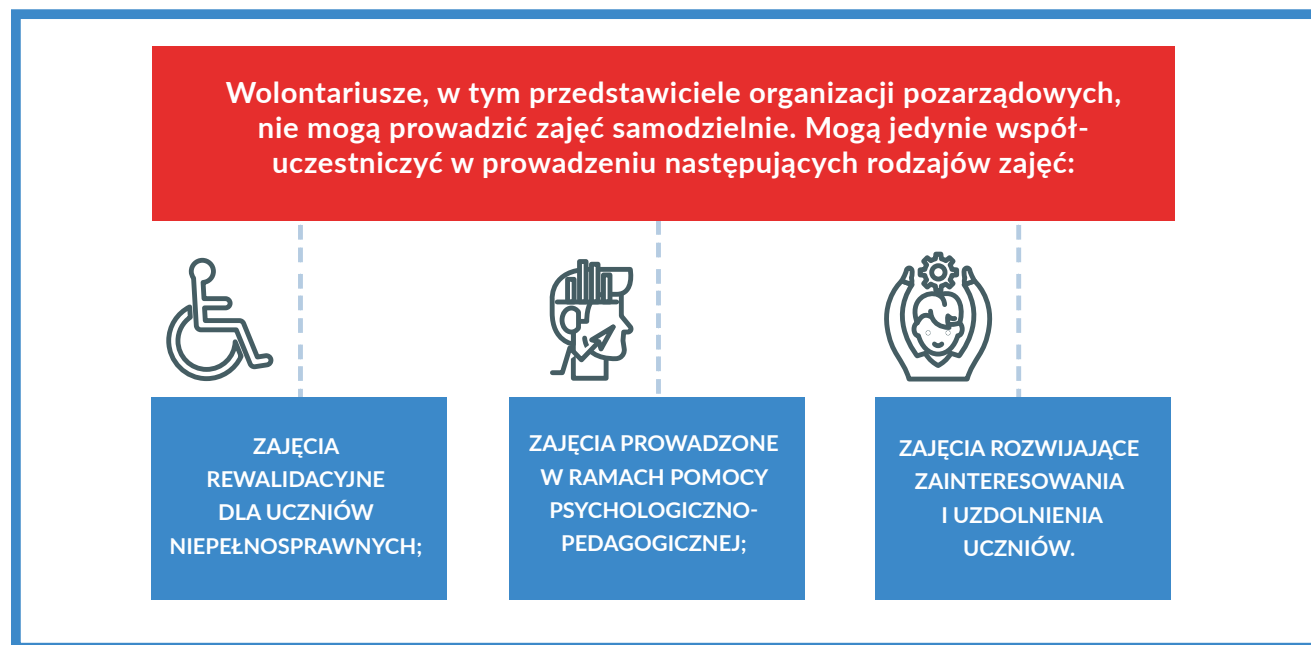
Trzeba podkreślić, że działanie organizacji pozarządowej na terenie szkoły jest wykluczone gdy rada rodziców nie wy-

dała wcale opinii na ten temat lub gdy była ona negatywna.

2. Wolontariusze, w tym przedstawiciele organizacji pozarządowych, nie mogą prowadzić zajęć samodzielnie.⁹ Mogą jedynie współuczestniczyć w prowadzeniu następujących rodzajów zajęć:

- zajęcia rewalidacyjne dla uczniów niepełnosprawnych;
- zajęcia prowadzone w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
- zajęcia rozwijające zainteresowania i uzdolnienia uczniów.

Co ważne, wolontariusz lub jakikolwiek inny przedstawiciel organizacji pozarządowej nie może wogóle prowadzić zajęć obowiązkowych. Podstawa programowa pozwala jedynie na prowadzenie niektórych lekcji wiedzy o społeczeństwie we współpracy z urzędami administracji rządowej i samorządowej oraz z organizacjami pozarządowymi.¹⁰ Nie znosi to oczywiście ogólnej zasady dotyczące zgody rady rodziców na działalność takich organizacji na terenie szkoły.

⁷ Art. 86 ust. 2 Prawa oświatowego.

⁸ A. Ostrowska, *Zasady działania stowarzyszeń i organizacji w szkole – informacja MEN*, 24.10.2018, dostęp: www.gov.pl/web/edukacja.

⁹ Art. 109 ust. 5 Prawa oświatowego.

¹⁰ Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia z dnia 30 stycznia 2018 r., art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej: podstawa programowa dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia).

3. Zasada podwójnej zgody

Trzeba pamiętać o dwustopniowości ochrony prawa rodziców do wychowania dzieci. Pierwszym stopniem jest wskazana wyżej konieczność wyrażenia przez radę rodziców pozytywnej opinii przed podjęciem działalności organizacji na terenie szkoły.

Z drugim stopniem mamy do czynienia w przypadku wyrażenia przez radę rodziców pozytywnej opinii w przedmiocie podjęcia działalności w szkole przez daną organizację. Takie „otwarcie drzwi” do placówki osobom trzecim nie oznacza konieczności uczestniczenia dziecka we współprowadzonych przez ich przedstawicieli zajęciach innych niż obowiązkowe. Do tego bowiem konieczna jest zawsze indywidualna zgoda rodzica¹¹.

II. PODSTAWOWE FORMY DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ SZKOŁY: NA CO UWAŻAĆ?

Drogą przekazywania treści niezgodnych z podstawą programową i podważających wychowawczą rolę rodziców mogą być różne formy działalności dydaktyczno-wychowawczej szkoły. Warto przyrzeć się bliżej

tym z nich, w których mogą pojawić się treści budzące wątpliwości rodziców.

1. Zajęcia rozwijające zainteresowania i uzdolnienia uczniów.

Realizowane są w ramach „godzin do dyspozycji dyrektora”. W szkole podstawowej i liceum ogólnokształcącym dyrektor może przeznaczyć te godziny¹² wyłącznie na zajęcia rozwijające zainteresowania i uzdolnienia uczniów.

Są formą aktywności szkół, która nie jest wymagana przez żadne szczegółowe przepisy¹³ i którą szkoły mogą realizować w celu zaspokajania indywidualnych potrzeb uczniów¹⁴. Zajęcia te mogą być prowadzone z udziałem wolontariuszy (a więc w obecności nauczyciela), ale tylko pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii rady rodziców na podjęcie w szkole działalności przez organizację, którą ten wolontariusz reprezentuje¹⁵.

Warto zwracać uwagę, czy zajęcia prowadzone pod tą formą działalności dydaktyczno-wychowawczej stanowią faktycznie odpowiedź na potrzebę rozwijania zainteresowań i uzdolnień uczniów czy raczej stanowią fasadę do zajęć z permissywnej edukacji seksualnej, tzw. „edukacji antydyskryminacyjnej” czy innych zajęć podczas których mogą być kwestionowane bliskie rodzicom wartości.

Jeżeli zajęcia nieobowiązkowe są prowadzone przez organizację pozarządową, obowiązuje

ZASADA PODWÓJNEJ ZGODY

1.

Zgodę na działalność organizacji na terenie szkoły musi wyrazić **rada rodziców**.

2.

Zgodę na udział, ucznia musi wyrazić **indywidualnie rodzic**.

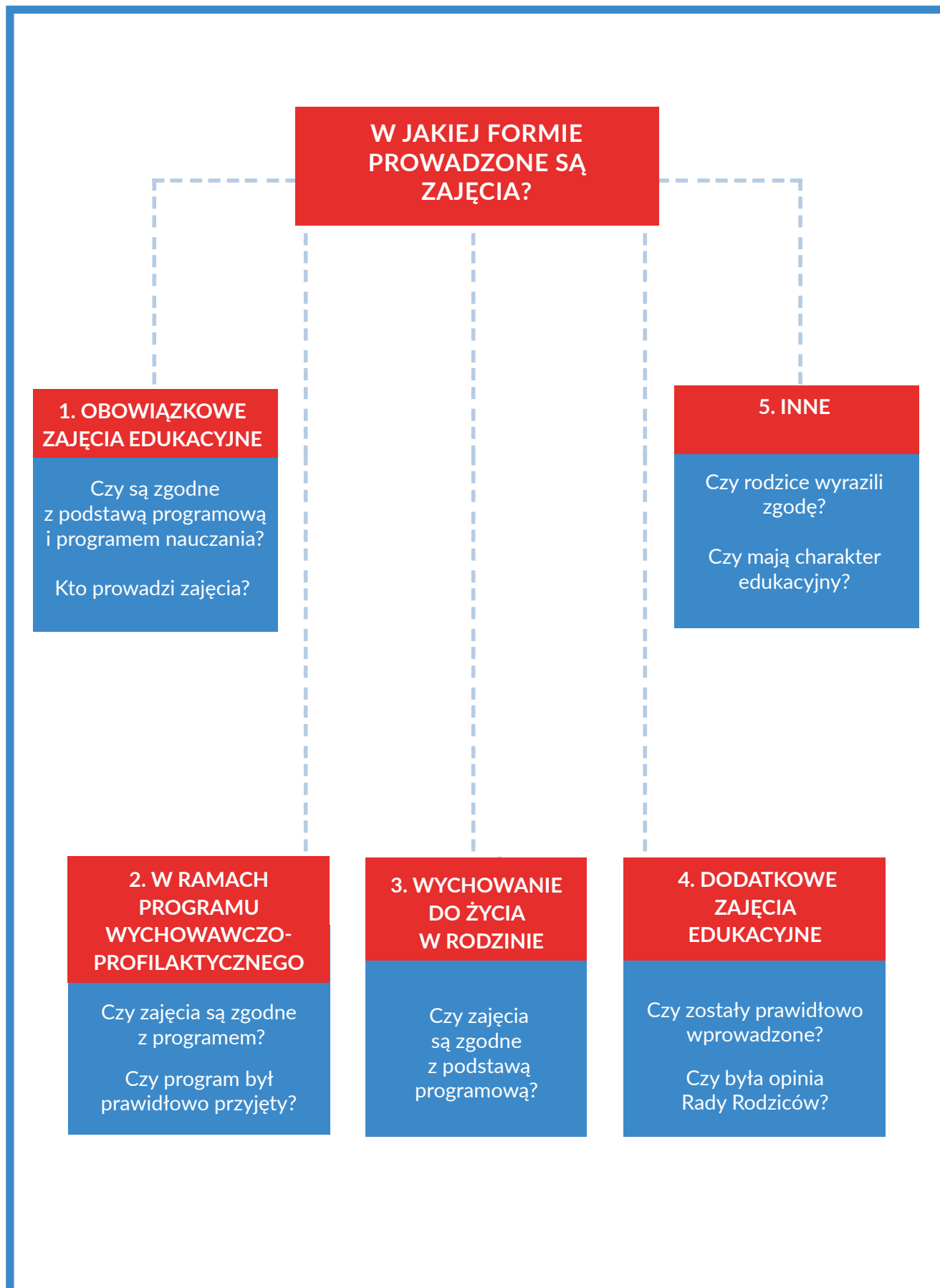
11 Art. 86 ust. 2 w zw. z art. 109 Prawa oświatowego.

12 Dwie tygodniowo w klasach I-III i trzy tygodniowo w klasach IV-VIII.

13 Por. komentarz M. Pilicha do art. 109 Prawa oświatowego: M. Pilich, Komentarz do ustawy - Prawo oświatowe, [w:] Prawo oświatowe oraz przepisy wprowadzające. Komentarz.

14 § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół z dnia 28 marca 2017 r.

15 Art. 86 ust. 2 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 109 ust. 5 Prawa oświatowego.

2. „Dodatkowe zajęcia edukacyjne”

Zgodnie z Prawem oświatowym, „dodatkowe zajęcia edukacyjne” to zajęcia, dla których nie została ustalona podstawa programowa, lecz program nauczania tych zajęć został włączony do szkolnego zestawu programów nauczania¹⁶.

Ustawowe pojęcie „dodatkowych zajęć edukacyjnych” nie pokrywa się ze znacznie szerszym potocznym rozumieniem nieobowiązkowych „zajęć dodatkowych”, które odnosi się do wszystkich innych niż obowiązkowe zajęcia edukacyjne form działalności szkoły, opisanych w pozostałej części tego podrozdziału. Inaczej niż w przypadku większości innych zajęć wykraczających poza podstawę programową, w przypadku formalnego wprowadzenia do tygodniowego rozkładu zajęć „dodatkowych zajęć edukacyjnych” udział w nich uczniów staje się obowiązkowy¹⁷. Jako „zajęcia edukacyjne” mogą one poszerzać wiedzę i umiejętności ucznia – np. poprzez umożliwienie mu nauki drugiego języka obcego – ale ze swojej istoty nie mogą się wiązać z ingerencją w proces wychowania dziecka. Warto dodać, że „dodatkowymi zajęciami edukacyjnymi” są te, które będą wpisane na świadectwie¹⁸.

Warunkiem wprowadzenia przez dyrektora szkoły „dodatkowych zajęć edukacyjnych” jest¹⁹:

- wniosek dyrektora szkoły;
- przyznanie przez organ prowadzący szkołę godzin na prowadzenie tych zajęć;
- zasięgnięcie opinii rady rodziców;
- zasięgnięcie opinii rady pedagogicznej.

Inaczej niż w przypadku opinii dotyczącej działania w szkole zewnętrznych organizacji społecznych, opinia rady rodziców dotycząca prowadzenia zajęć dodatkowych nie ma charakteru wiążącego²⁰. W praktyce jednak dyrektor szkoły powinien brać ją pod uwagę, w szczególności w przypadku wyrażenia przez reprezentację rodziców opinii negatywnej.

Zasady organizacji zajęć dodatkowych określa statut szkoły. **Zajęć tego rodzaju nie może prowadzić wolontariusz, w tym wolontariusz** będący przedstawicielem organizacji pozarządowej²¹.

3. Zajęcia prowadzone w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej

W szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczna może być udzielana w formie indywidualnej, a także w formie m.in. warsztatów. Warsztaty mogą być prowadzone z inicjatywy m.in. rodzica ucznia, nauczyciela, pielęgniarki, organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotów działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży²².

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest organizowana i udzielana we współpracy m.in. z rodzicami uczniów. **Dyrektor przedszkola, szkoły lub placówki jest zobowiązany uzgodnić z rodzicami warunki takiej współpracy²³.**

Co ważne, „porady, konsultacje, warsztaty i szkolenia prowadzą nauczyciele, wychowawcy grup wychowawczych i specjaliści”²⁴. Zajęcia te mogą być prowadzone z udziałem wolontariuszy (a więc w obecności nauczyciela), ale jeśli wolontariusz reprezentuje organizację pozarządową, rada rodziców musi wcześniej wyrazić pozytywną opinię o rozpoczęciu jej działalności w szkole²⁵.

16 Do kategorii tej zalicza się także zajęcia z języka obcego nowożytnego innego niż język obcy nowożytny nauczany w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych.

17 § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania publicznych szkół z dnia 28 marca 2017 r.

18 Pkt 10 załącznika 1. do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych z dnia 26 kwietnia 2018 r.

19 Art. 109 ust. 3 Prawa oświatowego, § 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania publicznych szkół z dnia 28 marca 2017 r.

20 Art. 109 ust. 3 Prawa oświatowego.

21 Art. 109 ust. 5 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 Prawa oświatowego.

22 § 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach z dnia 9 sierpnia 2017 r.

23 § 4 ust. 4 tamże.

24 § 19 tamże. Przy czym „specjaliści” to, zgodnie z § 4 ust. 2 wskazywanego tu rozporządzenia, osoby „wykonujące w przedszkolu, szkole i placówce zadania z zakresu „pomocy psychologiczno-pedagogicznej”, w szczególności psychologów, pedagogów, logopedów, doradców zawodowych i terapeutów pedagogicznych”.

25 Art. 109 ust. 5 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 86 ust. 2 Prawa oświatowego.

Obok wymienionych wyżej form, Prawo oświatowe przewiduje możliwość prowadzenia „innych zajęć edukacyjnych”²⁶, które nigdy nie będą miały charakteru obowiązkowego i zawsze będą się wiązały z koniecznością uzyskania zgody rodziców na udział. Takie „inne zajęcia edukacyjne”, które mogą rozwijać wiedzę lub umiejętności dziecka, ze swojej istoty nie dotyczą problematyki różnego od edukacji procesu wychowania, która jest w każdej szkole regulowana przez program wychowawczo-profilaktyczny, uchwalony z udziałem rady rodziców.

Trzeba podkreślić, że na udział dziecka w jakichkolwiek zajęciach nieobowiązkowych zgodę każdorazowo musi wyrazić rodzic. Jest przyjętą praktyką, że zgoda jest wyrażana w formie pisemnej.

III. PROGRAM WYCHOWAWCZO-PROFILAKTYCZNY ORAZ PRZEDMIOT „WYCHOWANIE DO ŻYCIA W RODZINIE”

Na osobną uwagę rodziców chcących sprawnie poruszać się po szlaku oświatowych przepisów prawnych zasługuje:

- program wychowawczo-profilaktyczny jako środek ukierunkowujący działalność wychowawczą szkoły oraz
- przedmiot „wychowanie do życia w rodzinie” jako dedykowany wychowaniu w dziedzinie płciowości, małżeństwa, seksualności, rodzicielstwa i rodziny.

1. Program wychowawczo-profilaktyczny

Zgodnie z Prawem oświatowym, szkoły „realizują program wychowawczo-profilaktyczny obejmujący treści i działania o charakterze wychowawczym skierowane do uczniów oraz treści i działania o charakterze profilaktycznym (...) skierowane do uczniów, nauczycieli i rodziców.”²⁷ Program wychowawczo-profilaktyczny **powinien stanowić ukierunkowanie pracy szkoły** we wszystkich formach jej działalności. W szczególności wpływa on na treści realizowane podczas zajęć wychowawczych.

Sam program jest uchwalany przez radę rodziców w porozumieniu z radą pedagogiczną²⁸. Oznacza to, że rada rodziców nie musi biernie przyjmować do uchwalenia projektu dyrektora, ale może go zmieniać wedle swojego uznania. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia roku szkolnego rada rodziców nie uzyska w tej sprawie porozumienia z radą pedagogiczną, program ten ustala

 < 18 lat	 > 18 lat
UCZEŃ NIEPEŁNOLETNI	UCZEŃ PEŁNOLETNI
nie bierze udziału w zajęciach, jeżeli jego rodzice zgłoszą dyrektorowi szkoły w formie pisemnej rezygnację z udziału ucznia w zajęciach.	nie bierze udziału w zajęciach, jeżeli zgłosi dyrektorowi szkoły w formie pisemnej rezygnację ze swojego udziału w zajęciach.

²⁶ Art. 109 ust. 4 Prawa oświatowego.

²⁷ Art. 26 Prawa oświatowego.

²⁸ Art. 84 ust. 2 pkt 1 Prawa oświatowego.

dyrektor szkoły w uzgodnieniu z organem sprawującym nadzór pedagogiczny. Program ustalony przez dyrektora szkoły obowiązuje do czasu uchwalenia programu przez radę rodziców w porozumieniu z radą pedagogiczną²⁹.

W ramach takiego programu mogą być realizowane projekty (zajęcia) prowadzone na przykład przez szkolne kluby uczniowskie lub inne podmioty, których działalność jest wpisana w program wychowawczo-profilaktyczny szkoły. Podejmowana w ramach takich projektów współpraca ze środowiskami lub organizacjami spoza szkoły – o ile nie zostały one wprost wymienione w programie wychowawczo-profilaktycznym – wymaga każdorazowej zgody rady rodziców.³⁰ W przypadku zaś, gdy organizacje te zostały wskazane w programie, rodzice mają prawo otrzymać informację na temat szczegółów ich działalności³¹.

2. Wychowanie do życia w rodzinie

Zdarzyć się może, że nauczyciel odpowiedzialny za zajęcia WDŻ nie prowadzi ich zgodnie z podstawą programową. Zamiast tego bezpodstawnie realizuje model permissywnej edukacji seksualnej odbiegający od przyjętych standardów prawnych.

Aby uniknąć takiej sytuacji, należy domagać się stosowania przepisów stanowiących podstawę prawną WDŻ, zgodnie z którymi **w każdym roku szkolnym przed przystąpieniem do realizacji zajęć nauczyciel prowadzący zajęcia wraz z wychowawcą klasy przeprowadza co najmniej jedno spotkanie informacyjne z rodzicami uczniów niepełnoletnich oraz z uczniami pełnoletnimi. Nauczyciel jest obowiązany przedstawić pełną informację o celach i treściach realizowanego programu nauczania, podręcznikach szkolnych oraz środkach dydaktycznych**³².

Warto także zweryfikować **uprawnienia** osoby prowadzącej zajęcia z WDŻ. Może je prowadzić nauczyciel posiadający przygotowanie pedagogiczne i ukończone studia z nauk o rodzinie lub nauczyciel innego przedmiotu, który odbył dodatkowe studia podyplomowe z zakresu wychowania do życia w rodzinie³³.

Trzeba też przypomnieć, że uczestnictwo w tego rodzaju zajęciach nie ma charakteru obowiązkowego. Uczeń niepełnoletni nie bierze udziału w zajęciach, jeżeli jego rodzice zgłoszą dyrektorowi szkoły w formie pisemnej rezygnację z udziału ucznia w zajęciach. Uczeń pełnoletni nie bierze udziału w zajęciach, jeżeli zgłosi dyrektorowi szkoły w formie pisemnej rezygnację ze swojego udziału w zajęciach³⁴.

²⁹ Art. 84 ust. 3 Prawa oświatowego.

³⁰ Art. 86 ust. 2 Prawa oświatowego.

³¹ Zobacz pkt V niniejszej broszury.

³² § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego z dnia 12 sierpnia 1999 r.

³³ Ośrodek Rozwoju Edukacji i Ministerstwo Edukacji Narodowej „Pytania i odpowiedzi dotyczące nowej podstawy programowej przedmiotów wychowanie do życia w rodzinie i wychowanie fizyczne”, dostęp: www.ore.edu.pl/wp-content/uploads/2018/03/pytani2.pdf

³⁴ § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego i odpowiedzialnego rodzicielstwa... dz. cyt.

JAK REAGOWAĆ?

Obok wymienionych powyżej uprawnień rodziców związanych z konkretnymi obszarami działania szkoły, wskazać trzeba na „uniwersalne” narzędzia pozwalające na realizację podmiotowej roli w procesie wychowawczo-edukacyjnym dziecka.

JAKIE DZIAŁANIA MOGĄ PODEJMOWAĆ RODZICE?

Rodzice mogą:

- zwracać się do dyrektora szkoły o pełne informacje na temat działalności organizacji na terenie szkoły i prowadzonych zajęć,
- zwrócić się do dyrektora z wnioskiem o cofnięcie zgody na działalność danej organizacji pozarządowej na terenie szkoły (gdy taka zgoda została już wydana),
- złożyć rodzicielskie oświadczenie wychowawcze przypominające o przysługujących im uprawnieniach,
- informować kuratora oświaty o przypadkach naruszenia obowiązujących norm.

Rada rodziców może nie wydać pozytywnej opinii w przedmiocie podjęcia w szkole działalności przez organizację pozarządową³⁵. Warto pamiętać, że rada rodziców może występować do dyrektora i innych organów szkoły lub placówki, organu prowadzącego szkołę lub placówkę oraz organu sprawującego nadzór pedagogiczny z wnioskami i opiniami we wszystkich sprawach szkoły lub placówki³⁶.

IV. RODZICIELSKIE OŚWIADCZENIE WYCHOWAWCZE

Jak wskazano na wstępie, w ujęciu polskiego ustrojodawcy wychowanie stanowi proces wyraźnie różny od nauki. Prawo do wychowania dzieci oraz do zapewnienia im wychowania i nauczania moralnego zgodnie z przekonaniami rodziców jest szczególnie ważne w determinującej przyszłość dziecka sferze płciowości, małżeństwa, seksualności, rodzicielstwa i rodziny. Wychowanie oznacza „zaszczepianie

i umacnianie w dziecku określonego światopoglądu, przekonań, systemu wartości, jak i zasad obyczajowych, moralnych i etycznych”³⁷. W oczywisty sposób pojęcie to obejmuje wychowanie w sferze seksualności³⁸.

Dla tej wyjątkowo delikatnej materii ustawodawca przewidział specjalny przedmiot – wychowanie do życia w rodzinie. Jednocześnie, szanując pierwszoplanową rolę rodziców, pozostawił im swobodę decydowania o udziale dziecka w tychże zajęciach. Zdarza się, że chcąc ideologicznie oddziaływać na uczniów i „wpływać na postawy”³⁹ dzieci w sposób często sprzeczny z wartościami bliskimi ich rodzicom, zagadnienia przypisane wychowaniu do życia w rodzinie szeroko omawia także na innych zajęciach nieobowiązkowych lub obowiązkowych, bez związku z obowiązującymi podstawami programowymi i programami nauczania.

Odpowiedź na tę praktykę stanowi rodzicielskie oświadczenie wychowawcze, które jest wiążące dla szkoły w zakresie:

- zajęć nieobowiązkowych, obejmujących zarówno wszelkiego rodzaju warsztaty, zajęcia i spotkania prowadzone przez osoby spoza kadry nauczycielskiej (vide pkt I powyżej), jak i te prowadzone przez nauczycieli (vide pkt II i III powyżej),
- zajęć obowiązkowych o tyle, o ile podejmuje się na nich zagadnienia spoza obowiązkowej podstawy programowej. Zdarza się bowiem włączanie tzw. warsztatów antydyskryminacyjnych do zajęć obowiązkowych. Taka praktyka jest niczym innym jak próbą „obejścia” rodziców, wytrącenia im podstawowego narzędzia wpływu na treści przekazywane dzieciom w szkole i zredukowania instytucji zgody rodzicielskiej do obszaru zajęć sportowych, gry na instrumentach, tańca i temu podobnych. Nie może ona skutkować faktycznym odebraniem lub ograniczeniem konstytucyjnie poświadczonych praw.

Rodzicielskie oświadczenie wychowawcze stanowi oświadczenie woli rodziców i jako takie wywiera skutek prawny także ze względu na przedmiot, do którego się odnoszą (w istotnej części jest to wychowanie w zakresie seksualno-

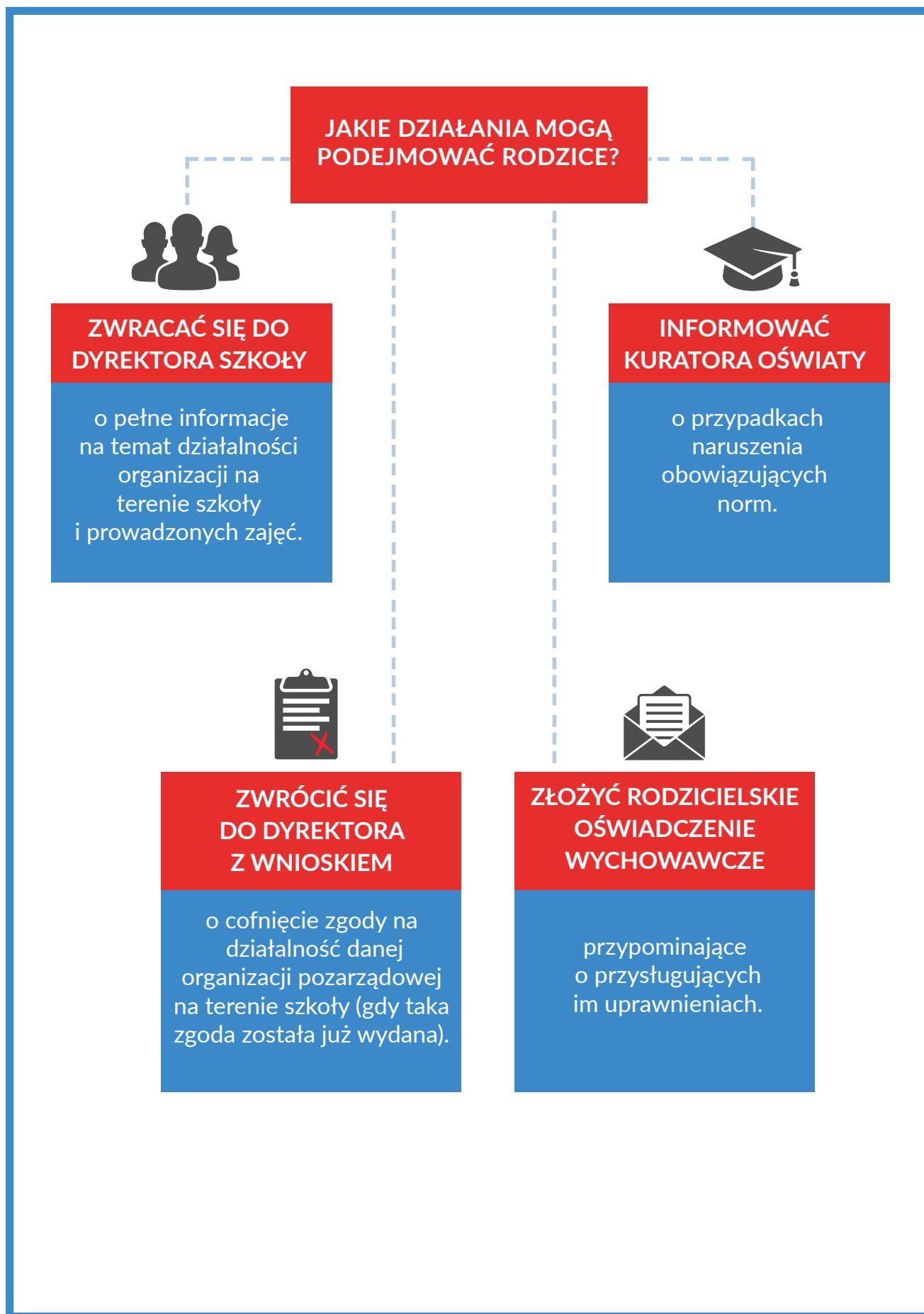
35 33. Art. 86 ust. 2 Prawa oświatowego.

36 34. Art. 84 ust. 2 Prawa oświatowego.

37 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 2011 r., SK 62/o8, pkt 4.7.

38 W. Borysiak, *Komentarz do art. 48 Konstytucji* [w:] M. Safjan, L. Bosek (red.), *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz do art. 1–86*, Warszawa 2016.

39 Na tym opiera się tzw. „edukacja antydyskryminacyjna”, [za:] Towarzystwo Edukacji Antydyskryminacyjnej, *Edukacja antydyskryminacyjna i jej standardy jakościowe*, 2011, s. 7.

ści) znajdujący się w sferze, w której rodzice, dbając o wychowanie swoich dzieci, mogą podejmować wiążące szkołę decyzje.⁴⁰ Takie oświadczenia są wyrazem „w praktyce najważniejszego prawa rodzicielskiego”⁴¹.

V. DOSTĘP DO INFORMACJI O FUNKCJONOWANIU SZKOŁY

Możliwość żądania informacji o organizacjach mających działać na terenie szkoły, programach zajęć i materiałach na nich wykorzystywanych oraz o osobach prowadzących zajęcia – w tym o kwalifikacjach nauczycieli – jest warunkiem skutecznego korzystania z praw rodziców, pozwalającym dostrzec niewidoczne w pierwszym momencie znaki ostrzegawcze.

Prawo dostępu do tego rodzaju informacji znajduje uzasadnienie także w podstawie programowej, zgodnie z którą „wychowanie młodego pokolenia jest zadaniem rodziny i szkoły, która w swojej działalności musi uwzględniać wolę rodziców, ale także i państwa”⁴² przy czym wolą państwa, wyrażoną w Konstytucji i Prawie oświatowym jest uszanowanie pierwszeństwa rodziców w wychowaniu dzieci.

Swoją realizację uprawnienie to znajduje w możliwości „zwykłego” (ustnego lub pisemnego) zwrócenia się do dyrektora szkoły z wnioskiem o przekazanie wskazanych danych lub w możliwości zwrócenia się o takie informacje w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.⁴³ Informacją publiczną jest m.in.:

- treść dokumentów wytworzonych przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej (szkoła),
- treść dokumentów, którymi podmiot ten posługuje się w swojej działalności (np. treść różnorodnych opinii i ekspertyz).

Warto pamiętać, że obowiązek udostępnienia takiej informacji wynika z samego faktu realizacji zadań publicznych. Składający wniosek o dostęp do informacji

publicznej nie musi wykazywać interesu prawnego lub faktycznego (nie ma obowiązku uzasadniania żądania informacji publicznej), a podmiot obowiązany do jej udostępnienia nie może go żądać.

Udostępnienie informacji w tym trybie następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Dyrektor szkoły (czyli podmiot zobowiązany) może ten termin przedłużyć (o czym musi powiadomić wnioskodawcę)⁴⁴.

PODSTAWA PRAWNA:

Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, podstawa programowa dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia, art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

VI. INTERWENCJA W KURATORIUM

W przypadkach, gdy inne środki zawiodą, istnieje możliwość zwrócenia się o pomoc do kuratora oświaty. W przypadku podmiotów zewnętrznych można wnieść o stwierdzenie, że dyrektor szkoły dopuścił się nienależytego wykonywania zadań przy wydawaniu zgody na działalność na terenie szkoły organizacji pozarządowej. Szansa na interwencję jest tym większa im lepiej udokumentowane jest naruszenie przepisów. Stąd warto pamiętać o zachowywaniu dowodów takiego naruszenia.

Zgodnie z Prawem oświatowym, nadzorowi pedagogicznemu podlega w szczególności⁴⁵:

- posiadanie przez nauczycieli wymaganych kwalifikacji do prowadzenia przydzielonych im zajęć;
- realizacja podstaw programowych i ramowych planów nauczania;
- przestrzeganie statutu szkoły lub placówki;

40 Art. 48 ust. 1, art. 53 ust. 3 oraz art. 70 Konstytucji, art. 1 pkt 2 Prawa oświatowego.

41 M. Safjan, L. Bosek (red.), *Konstytucja RP. Tom I...*

42 Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, podstawa programowa dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia.

43 Art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

44 Art. 13 tamże.

45 Art. 55 ust. 2 Prawa oświatowego

- zapewnienie uczniom bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki.

W związku z ostatnim z wymienionych obszarów nadzoru trzeba zwrócić uwagę, iż niedopuszczalne jest prowadzenie jakichkolwiek zajęć bez nadzoru upoważnionej do tego osoby⁴⁶.

RELIGIA I DZIEDZICTWO CHRZEŚCIJAŃSKIE A FUNKCJONOWANIE SZKOŁY

Jak już zostało wyjaśnione, wychowanie dziecka jest konstytucyjnie potwierdzonym osobistym prawem rodziców – to przede wszystkim rodzice mają prawo i obowiązek decydować o formach wychowania ich potomstwa oraz treściach przekazywanych im w ramach edukacji – także w ramach systemu publicznej oświaty. Warto pamiętać, że polska Konstytucja nie wprowadza zasady „świeckości państwa”, czy jego „neutralności”, które zakazywałyby ekspresji religijnej w przestrzeni publicznej – w tym szkolnej. Wręcz przeciwnie, obowiązująca ustawa zasadnicza nakłada na władze publiczne obowiązek zapewnienia możliwości wyrażania przekonań religijnych w życiu publicznym oraz zachowania dziedzictwa narodowego, na które składa się także kultura „zakorzeniona w chrześcijańskim dziedzictwie”⁴⁷. Warto pamiętać, że po 1989 r. polskie ustawodawstwo wyraźnie zerwało z obowiązującą w okresie PRL zasadą „świeckości szkoły”, a więc nie można obowiązujących przepisów prawa rozumieć w duchu założeń wyraźnie odrzuconych przez ustawodawcę⁴⁸.

Te podstawowe uwarunkowania rozciągają się przede wszystkim na kwestie związane z wychowaniem religijnym i moralnym dziecka. Konstytucja jednoznacznie stanowi, że **rodzice mają prawo do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego i religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniami**⁴⁹. Realizacji tego prawa służy przede wszystkim możliwość zorganizowania przez władze szkolne – na życzenie rodziców bądź w pewnych wypadkach samych uczniów – lekcji religii⁵⁰. Trybunał

Konstytucyjny nie ma wątpliwości, iż udział dziecka w lekcjach religii jest formą realizacji prawa rodziców do wychowania zgodnie ze swymi przekonaniami. Stąd jakiegokolwiek formy zakazywania, czy utrudniania takiego udziału są bezprawne⁵¹.

Podstawowym sposobem realizacji przez rodziców powyższego prawa jest wyrażenie woli co do uczestnictwa ich dziecka w lekcjach religii. Szczegóły realizacji tego prawa określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach⁵². Warto pamiętać, że w szkołach podstawowych dziecko może uczestniczyć w lekcjach religii na życzenie rodziców, natomiast w szkołach ponadpodstawowych chęć brania udziału w takich zajęciach może zgłosić także sam uczeń⁵³.

Dokładny sposób zorganizowania lekcji religii zależy od liczby uczniów, którzy lub których rodzice wyrażą chęć pobierania edukacji religijnej w szkole. Jednak należy pamiętać, że żaden uczeń, którego rodzice bądź on sam wyrazi taką wolę **nie może zostać pozbawiony możliwości udziału w lekcjach religii, chyba że sam związek religijny zdecyduje, że nie korzysta ze swego konstytucyjnego prawa do prowadzenia edukacji religijnej w szkole**. Ponadto rozporządzenie o organizowaniu lekcji religii zawiera także kilka innych, ważnych z punktu widzenia wychowania dzieci przepisów, o czym poniżej.

BEZPOŚREDNIE PODSTAWY PRAWNE DLA PRAKTYK RELIGIJNYCH W SZKOLE

Na podstawie tego rozporządzenia – co jest zgodne z polskimi i międzynarodowymi standardami ochrony wolności sumienia i religii – w szkole może być zawieszony krzyż, a przed i po zajęciach odbywać się modlitwa, która powinna być wyrazem „wspólnego dążenia uczniów oraz taktu i delikatności ze strony nauczycieli i wychowawców”⁵⁴. Warto pamiętać, że warunek ten dotyczy tylko i wyłącznie odmawiania modlitwy.

46 § 13 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach z dnia 31 grudnia 2002 r.

47 Zob. preambuła, art. 85 art. 25 ust. 2 Konstytucji RP.

48 Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 lutego 1991 r., sygn. akt S 1/91.

49 Art. 53 ust. 3 Konstytucji RP.

50 Art. 53 ust. 4 Konstytucji RP; art. 12 ustawy o systemie oświaty.

51 Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 stycznia 1991 r., sygn. akt K 11/90; orzeczenie z dnia 20 kwietnia 1993 r., sygn. akt U 12/92/

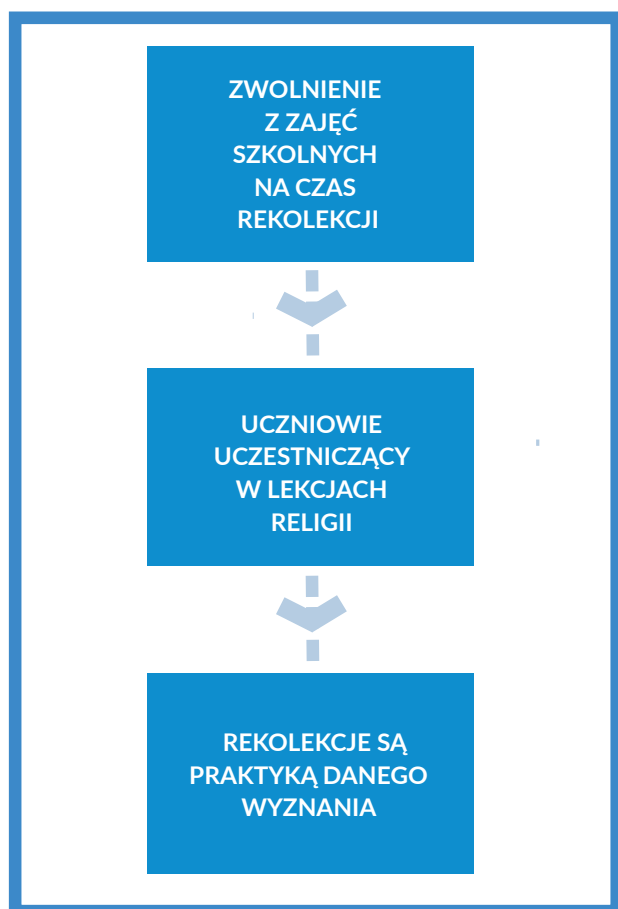
52 Dz.U. Nr 36, poz. 155 ze zm, dalej: rozporządzenie o organizowaniu lekcji religii.

53 § 1 ust. 1 rozporządzenia o organizowaniu lekcji religii.

54 § 12 rozporządzenia o organizowaniu lekcji religii.

To zaś oznacza, że krzyż może zostać zawieszony w salach szkolnych, nawet wówczas, gdy spotyka się to ze sprzeciwem części rodziców bądź nauczycieli. Rodzice, którzy życzą sobie obecności tego symbolu w szkole powinni zgłosić swoje życzenie dyrekcji – osobiście bądź za pośrednictwem rady rodziców.

Analogicznie należy postąpić wówczas, gdyby rodzice chcieli wprowadzić do szkoły modlitwę przed i po zajęciach. Jednak w takich sytuacjach konieczne jest wykazanie, że takie praktyki religijne będą wyrazem „wspólnego dążenia”. Należy pamiętać, że „wspólne dążenie” nie oznacza udziału wszystkich uczniów w modlitwie, ani jednomyślności w podjęciu tego typu inicjatywy. Tym bardziej nie oznacza, że sprzeciw części uczniów czy rodziców przeciwko modlitwie w szkole uniemożliwia jej praktykowanie. Stąd w sytuacjach konfliktowych, to na dyrekcji szkoły będzie spoczywał obowiązek znalezienia takiego rozwiązania, aby każdemu zapewnić prawo do realizacji przysługujących mu praw. W każdym razie nie może to oznaczać uniemożliwienia publicznej modlitwy w szkole tym, którzy tego sobie życzą.

W CZASIE REKOLEKCJI UCZNIOWIE NIE MAJĄ LEKCJI

Zgodnie z obowiązującym prawem uczniowie uczęszczający na naukę religii mają prawo do zwolnienia z zajęć szkolnych w celu odbycia rekolekcji - zarówno organizowanych w okresie Wielkiego Postu, jak i w innym czasie. Prawo to przysługuje tym uczniom, którzy uczestniczą w lekcjach religii organizowanych przez wspólnotę wyznaniową, która praktykuje taką formę duchowości. Oznacza to, że prawo do zwolnienia z lekcji na czas rekolekcji nie przysługuje wszystkim uczniom⁵⁵.

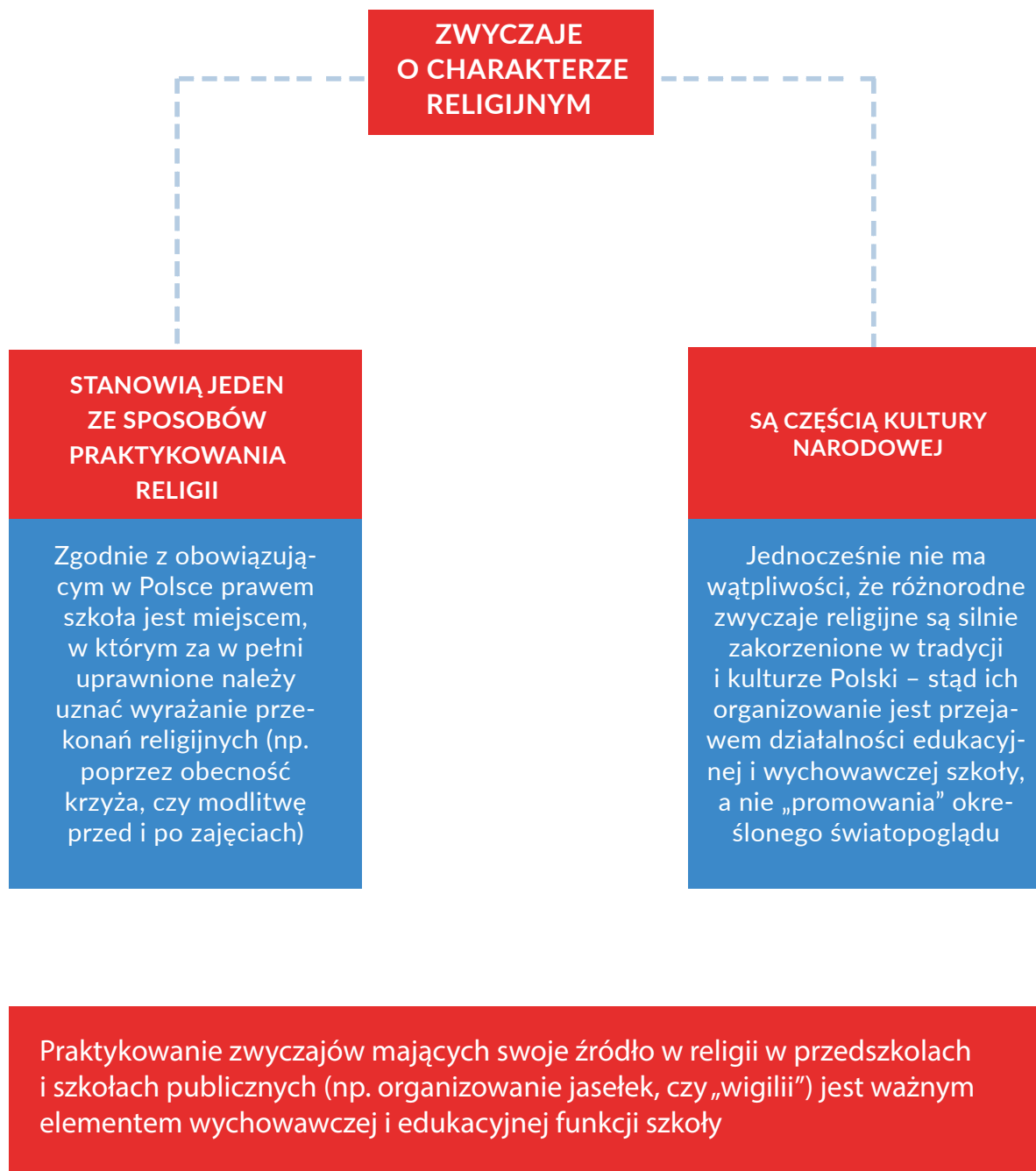
W okresie rekolekcji uczniowie w nich uczestniczący nie uczęszczają na lekcje, jednak szkoła ma obowiązek zapewnić im opiekę

Analiza powyżej wskazanych przepisów, jak i innych regulacji zawartych w polskim prawie, pozwala stwierdzić, że szkoła publiczna jest miejscem, które powinno być otwarte na różnego rodzaju formy ekspresji religijnej. Jednak, niestety, co raz częściej spotyka się sytuacje, w których pewne grupy rodziców bądź nauczycieli dążą do uniemożliwienia korzystania przez rodziców i ich dzieci z wolności sumienia i religii. Wyrazem takiej działalności jest np. żądanie zdjęcia krzyży z sal szkolnych czy zaprzestanie organizowania jasełek. Warto pamiętać, że wszystkie tego typu działania są bezprawne.

JASEŁKA TO CZĘŚĆ POLSKIEGO DZIEDZICTWA KULTUROWEGO – WIĘC PODLEGAJĄ OCHRONIE

Przede wszystkim należy pamiętać, że udział w takich wydarzeniach szkolnych, jak jasełka, akademie z okazji Świąt Wielkanocnych czy spotkanie z biskupem Kościoła Katolickiego nie ma charakteru wyłącznie religijnego. Takie wydarzenia stanowią element wypełniania przez szkołę jej zadań z zakresu edukacji i wychowania, które – zgodnie z Prawem oświatowym – ma **respektować chrześcijański system wartości**. Również obowiązująca Konstytucja nakłada na władze publiczne – a więc i szkolne – obowiązek stania na straży dziedzictwa narodowego, w czym mieści się m.in. przybliżanie uczniom roli chrześcijaństwa w tradycji i kulturze Polski.

55 § 10 rozporządzenia o organizowaniu lekcji religii.

Obowiązująca ustawa zasadnicza jednoznacznie stanowi (w swoim wstępie), że polska kultura jest „zakorzeniona w chrześcijańskim dziedzictwie Narodu”. Stąd w ramach zajęć szkolnych należy przybliżać uczniom obrzędowość chrześcijańską i jej wpływ na powstanie wielu zwyczajów kultywowanych do dziś. Temu celowi służy m.in. organizowanie w szkole takich wydarzeń, jak „wigilia” czy jasełka, które nie mają charakteru ściśle religijnego, a przede wszystkim edukacyjny, pozwalając uczniom na zrozumienie roli religii chrześcijańskiej w kulturze polskiej.

SZKOŁA NIE JEST „ŚWIECKA”, „NEUTRALNA ŚWIATOPOGŁĄDOWO”, TYLKO PUBLICZNA

Zgodnie z Konstytucją władze publiczne mają obowiązek zachować bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym⁵⁶. Bardzo często właśnie ten przepis uznaje się za przejaw „neutralności światopoglądowej”, czy „świeckości” państwa. Jest to zupełnie błędny sposób rozumowania, nie mający poparcia w przepisach aktualnej Konstytucji.

Na mocy cytowanych regulacji ustawy zasadniczej władze państwowe (w tej kategorii mieszczą się także władze szkolne) muszą zachować „bezstronność”, a więc traktować równo wszystkie światopoglądy, jednocześnie zapewnić możliwość ich wyrażania w życiu publicznych. Stąd w szkole za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której np. część uczniów jest pozbawiona możliwo-

ści udziału we wspólnej modlitwie czy zorganizowania jasełek tylko dlatego, że inna grupa tego sobie nie życzy. Właśnie takie rozumienie zasady bezstronności światopoglądowej władz publicznych przyjmują polskie sądy, na czele z Sądem Najwyższym.

SĄD NAJWYŻSZY PO STRONIE RELIGIJNYCH RODZICÓW

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 września 2013 r. stwierdził, że „osoba, która deklaruje się jako niewierząca, nie może [...] oczekiwać, że nie będzie miała kontaktu z osobami wierzącymi, ich praktykami i symbolami religijnymi”⁵⁷. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w tym samym orzeczeniu prawem osoby niewierzącej jest oczekiwanie, że nie będzie poddawana praktykom religijnym wbrew swej woli, czy zmuszana do udziału w nich albo do posługiwania się symbolami religijnymi. Jednak korzystanie z tych praw przez osoby niewierzące nigdy nie może prowadzić do ograniczenia swobody religijnej wierzących, także w miejscach i budynkach publicznych.

W praktyce oznacza to, że działalność szkoły nie może polegać na promowaniu ideologii antyreligijnych czy areligijnych lub jakimkolwiek utrudnianiu korzystania przez uczniów i rodziców z wolności sumienia i religii w imię rzekomego prawa jednych „do zakazywania innym uzewewnętrzniania ich religii”. W społeczeństwie demokratycznym każdy ma prawo wyrażać swoje poglądy i szkoła musi zapewnić możliwość korzystania z tego uprawnienia także dzieciom wierzącym

⁵⁶ Art. 25 ust. 2 Konstytucji RP.

⁵⁷ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt II CSK 1/13, Lex 1388592.

.....
Nazwa szkoły lub placówki:
.....

.....
miejscowość i data
.....

.....
Imię i nazwisko rodzica (rodziców) / prawnego opiekuna (prawnych opiekunów):
.....

.....
Imię i nazwisko dziecka, data urodzenia:
.....

RODZICIELSKIE OŚWIADCZENIE WYCHOWAWCZE

Oświadczam, że udział mojego dziecka w zajęciach, warsztatach, spotkaniach, lub wystawienie go w inny sposób na odbiór treści wykraczających poza podstawę programową obowiązującą na jego etapie nauczania oraz w całości lub częściowo odnoszących się do problematyki:

- edukacji seksualnej,
- pojęć płci „kulturowej” lub „społecznej”, tożsamości płciowej, problemów równości, tolerancji, różnorodności w odniesieniu do seksualności i płciowości,
- przeciwdziałania dyskryminacji lub wykluczeniu w odniesieniu do seksualności lub płciowości, przeciwdziałania przemocy w powiązaniu z tematyką seksualności, płciowości lub rodziny, -afirmowania stylu życia grup definiujących się w oparciu o pojęcia „ekspresji seksualnej”, „orientacji seksualnej” lub „tożsamości płciowej”, w tym działania wiążące się z udziałem uczniów w wydarzeniach skupionych na afirmacji różnic wynikających z zachowań seksualnych,
- profilaktyki ciąży i chorób przenoszonych drogą płciową,

wymaga każdorazowo mojej odrębnej zgody wyrażonej na piśmie, po przedstawieniu programu i treści tych działań oraz informacji na temat prowadzącego je podmiotu.

Podstawą prawną mojego oświadczenia jest konstytucyjna gwarancja prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami (art. 48 ust. 1 Konstytucji RP) znajdująca uszczegółowienie w konstytucyjnej normie potwierdzającej prawo rodziców do wychowania i nauczania moralnego oraz religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniami (art. 53 ust. 3 Konstytucji). Zasady te znajdują odzwierciedlenie w ustawowej zasadzie pomocniczej roli szkoły w wychowaniu dzieci (art. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, dalej jako: Prawo oświatowe) oraz zasadzie umożliwiania uczniom podtrzymywania ich tożsamości narodowej, etnicznej i religijnej (art. 98 ust. 1 pkt 4 Prawa oświatowego), które znajdują wyraz w kompetencji rady rodziców do uchwalania programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły (art. 84 ust. 2 pkt 1 Prawa oświatowego) oraz zakazie władczego ingerowania organu prowadzącego szkołę w jej działalność dydaktyczno-wychowawczą (art. 58 ust. 1 w zw. z art. 57 ust. 4 Prawa oświatowego). Naruszenie tych norm, w tym w szczególności zaniechanie przez szkołę przedstawienia stosownych informacji lub uzyskania pisemnej zgody rodzica, stanowić może naruszenie art. 23 Kodeksu Cywilnego, ustanawiającego zasadę ochrony dóbr osobistych (w tym więzi rodzinnej oraz prawa do wychowywania dzieci w zgodzie z własnymi przekonaniami).

Niniejsze oświadczenie dotyczy zarówno bieżącego roku szkolnego, jak i następnych lat szkolnych.

.....
Czytelny podpis Dyrektora szkoły lub placówki
–potwierdzenie otrzymania oświadczenia

.....
Czytelny podpis rodzica (rodziców)
/ prawnego opiekuna (prawnych opiekunów)

**Rodzik składający to oświadczenie korzysta z programu wsparcia prawnego
Instytutu na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris.**

WSPARCIE ORDO IURIS

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
oraz za pomocą przelewów internetowych Tpay i PayPal
(szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl).

WIĘCEJ INFORMACJI NA: DLARODZICOW.ORDOIURIS.PL

Instytut na Rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
biuro@ordoiuris.pl
tel. 22 404 38 50, fax 22 127 91 25

Square de Meeus 35,
1000 Brussels, Belgium

ordoiuris.pl

[/ordoiuris](https://www.facebook.com/ordoiuris)

[@Ordoluris](https://twitter.com/Ordoluris)

[/ordoiuris](https://www.youtube.com/ordoiuris)